

Uvodnik



Hotel sem le nekaj odkriti.
Sem profesor življenja,
potujoči študent smrti,
in če vam to, kar vem, nič ne koristi,
nisem povedal ničesar, če nisem povedal vsega.

Pablo Neruda

Ojla. Živjo. Zdravo. Čao ... Spoštovani in lep pozdrav
Naša prva številka je zunaj. Jupi ... Prva številka našega Predora, ki ga nikakor ne smete odložiti, kajti dal vam bo mnogo več, kot si lahko sploh mislite. Vam in vsem okoli vas.

Obljubila sem si, da v tem uvodniku ne bom govorila o nekaterih stvareh. Toda kaj ni smisel obljub ravnvo v tem, da jih prelomimo, če je to nujno potrebno? Torej - prva stvar se nanaša na to, da ne bom moralizirala, ker seveda obstaja velika verjetnost, da boste ta časopis zaradi tega odložili. Kajti dejstvo je, da nihče ne želi poslušati, kako težko je življenje in kako smo lahko mi, »pripadniki zmagovitega belega plemena«, srečni. To so pretežke in preveč moreče teme. Toda ravno zato, ker se tega ne zavedamo, ne storimo ničesar. Kajti odgovornost je razpršena in jaz nisem kriv ničesar. Jaz sem le nebogljena ovčka. Pa je res tako? Močni smo lahko namreč le kot skupina in seveda, če so v njej posamezniki, ki si upajo tvegati. Konec koncev, kdo bo poskrbel, da Evropa ne bo iz Afrike izvažala hrane v zameno za orožje? Kdo? Bomo rekli, da Evropejci zagotovo ne? Si upamo reči kaj takega? Si upamo reči, da nismo krivi za tiste Afričane in Azijce, ki umirajo zaradi našega blagostanja? Takšen je sistem in mi seveda nismo nič krivi. Smo le ovčke. Ali pa morda volkovi? Kdo pravzaprav stoji za tem sistemom. Mi seveda ne, kajti to ni sistem, ki bi bil koristen za nas ... Verjamete?

Kot ste verjetno že ugotovili, pišem tole pod močnim vplivom dokumentarnega filma Darwinova nočna mora, za katerega bi si upala trditi, da bi ga moral videti vsak Evropejec. In prav zanimivo je bilo opazovati ljudi, ki so vsi zgroženi odhajali iz kina. Toda kako dolgo bo trajal ta učinek. Eno uro? Morda en dan? Vse dokler ne bomo zaradi lastnih problemov pozabili na to, da je nekje blizu in hkrati tako daleč še en svet, ki je našemu tako podoben in hkrati tako različen od našega. Toda oba svetova imata nekaj skupnih točk. Prva je zagotovo narava in druga so ljudje hrepeneči po sreči. In pogledjmo resnici v oči. Večina ni srečna, večina ne najde smisla v življenju. Del sveta je nesrečen, ker nima hrane in osnovne zdravstvena oskrbe, in drugi del ni srečen, ker zaradi dreves ne vidi gozda.

Depresija narašča. In če vprašate mene, bo naraščala še kar nekaj časa. In potem?

Kaj je torej cilj našega časopisa in vseh obstranskih projektov? Pokazati Slovincem, kaj imajo in kaj lahko dajo. Hkrati pa pokazati na naše lastne težave in načine reševanja. Kajti skrajni čas je, da malce bolj odprto spregovorimo o nasilju, drogah, nestrpnosti v Sloveniji ... In tako nekaj spremenimo. Tako komu pomagamo. In tudi to je namen našega časopisa. Da se povežemo. In naredimo življenje malce lepše in srečnejše. Za njih, za nas in za naravo. Kajti le tako je mogoče doseči srečo? In tega si vsi želimo. Mar ne?

Sedaj pa še samo nekaj besedic nanašajoč se izključno na to številko. Mislim, da je v njej kar precej člankov, ki Vam lahko povedo ogromno novega, zanimivega, .. Hkrati pa je res tudi to, da gre za prvo številko, da se še vsi malce lovimo ter da še velik del pričakovanih člankov ni našel poti v »uredništvo«. Toda to sedaj ni pomembno. Obljubimo Vam, da bomo naslednjič še boljši, izčrpnjši, zanimivejši ... čeprav za to nujno rabimo vašo pomoč. Zaradi tega Vas prosimo in Vam hkrati dajemo možnost, da nam pišete o stvareh, ki vas mučijo in jezijo in ki bi jih radi sporočili drugim. In tudi mi bomo poskušali pri strokovnjakih najti kakšen nasvet za Vas, če ga potrebujete.

V sklopu tega projekta se bomo kmalu lotile tudi različnih delavnic, predstavitev, debat in okroglih miz. Tako da, če želite sodelovati z nami, lahko skupaj naredimo ogromno zanimivega in koristnega. Smo odprti za vse predloge tako da, pišite ...

Prav tako je treba omeniti še, da je izvedba tega projekta financirana s strani Evropske komisije. Vsebina publikacije (komunikacije) je izključno odgovornost avtorja in v nobenem primeru ne predstavlja stališč Evropske komisije. Prav tako ne odraža stališč Nacionalne agencije.

Rada bi se še zahvalila vsem, ki nam tako ali drugače pomagajo pri izvedbi tega projekta, hkrati pa vsem želim prijetno branje, lep pozdrav in srečno. Imejte se radi.